

آموزش ذهن خوانی به کودکان اوتیسم: راهنمای کاربردی برای والدین و مربیان

مترجم: حسین رضائی

نویسنده: پاتریشیا هاولین، سیمون بارون-کوهن، جولی هادوین.

اصطلاح نظریه ذهن توسط دیوید پریمیک در سال 1987 مطرح شد. نظریه ذهن عبارتست از توانایی فرد برای درک حالتهای ذهنی سایر افراد (مثل افکار، باورها، تمایلات، نیت ها، احساسات و رویاها)، استفاده از این اطلاعات برای تفسیر گفته های دیگران، پی بردن به علت رفتارهای دیگران و پیش بینی رفتارهای آینده آن هاست. نظریه ذهن پیش نیازی برای درک محیط اجتماعی و تعامل با آن می باشد. همچنین، درک افکار، عقاید و حالات ذهنی دیگران موجب همدلی بیشتر با آنها و متعاقباً سبب داشتن روابط اجتماعی مناسب تری با آنها می شود. شکل گیری نظریه ذهن در کودک، نقش اساسی در شکل گیری زبان و همچنین رابطه وی با مادرش دارد. داشتن روابط اجتماعی موفق در سال های اولیه زندگی فرصتی را برای آموختن رابطه میان افکار و اعمال فراهم می کند. درک رابطه میان حالت های مختلف ذهنی مانند عقاید و نیت ها منجر به موفقیت کودکان در ایجاد رابطه با همسالانشان می شود. کودکانی که نمی دانند اعمال در نتیجه حالت های ذهنی به وجود می آید در رابطه با همسالانشان با مشکل مواجه می شوند. این کودکان در معرض مشکلاتی از قبیل ناسازگاری اجتماعی خواهند بود. کودکان اوتیسم و اسپرگر در جنبه کاربردشناسی زبان دچار مشکل اند و این مسئله خود را در ارتباطات روزمره، درک طنزها، شوخی ها، توانایی درک زبان مجازی (استعاره) و استنباط ها و استنتاج های ضمنی نشان می دهد. این مشکلات اغلب به وجود نقایصی در نظریه ذهن این کودکان نسبت داده شده است. در این کتاب به والدین و درمانگران آموزش داده می شود که چگونه می توانند توانایی ذهن خوانی در را در کودک پرورش دهند.